

צילה פונדק ז"ל

בת חיה ושלמה ברו ז"ל
שלושים יום למותה

נולדה בשמחת תורה ה' תרע"ה - אוקטובר 1914
עלתה לארץ בה' תרצ"ג
נפטרה בכ"ג ניסן תשס"ט – 17 באפריל 2009.

לפני 94 שנים נולדה צילה חברתנו בעיירה ורבה אשר בפלך דובנו, שהייתה אז חלק מפולין והיום באוקראינה. כבת בכורה ואהובה לאביה שהיה סוחר עצים מכובד, ושימש גם כסגן ראש העירייה (תפקיד שרק יהודים מעטים זכו בו), זכתה צילה לקבל מהוריה את המיטב שיכלו להעניק לה. היא למדה בבית ספר פולני בשעות הבוקר, ובבית ספר עברי אחה"צ.

בטרם מלאו לה 17 שנים הצטרפה אל תנועת הנוער הציונית-חלוצית "החלוץ הצעיר", כדי להגשים את חלומה, לעלות לארץ ישראל ולעבוד את אדמתה. היא קיבלה את ברכת אביה שהיה ציוני נלהב. חודשים ספורים לאחר שהצטרפה ל"הכשרה" הבחינו אנשי התנועה באיכויותיה ואישרו את עלייתה לארץ, הרבה לפני חלוצים ותיקים ממנה שהיו ב"הכשרה".

בארץ, לפי הוראת טבנקין ז"ל מראשי התנועה וממקורביו של אביה שביקש שישמרו על ביתו, הצטרפה צילה אל החלוצים חברי "הנוער העובד" שבנו את כפר-יונה בשרון. שם עבדה עם חבריה בפרדסי הסביבה. קיבוץ גבעת-חיים הסמוך שרבים מחבריו חלו בקדחת ביקשו את עזרת כפר-יונה וצילה יצאה לעזרתם. עם חזרתה התברר לה שכפר-יונה בתהליכי פירוק והחליטה להגשים את חלומה של אביה שאמר "אדמות עבר הירדן הן המשובחות ביותר ושם כדאי להיות חקלאים", וכך הגיעה לקיבוץ גשר. לאחר מספר שנים עברה עם כל החברים לנקודה החדשה באדמות דלהמיה, אשדות יעקב של היום.

ישעיהו פונדק ז"ל, מדריך בנוער העובד החל לחזר אחרי צילה החלוצה, העדינה והיפה, הם נישאו ובנו בית חם לארבעת ילדיהם: מנחם, דפנה, שלמה ודודו.

צילה עבדה בשדה, ואח"כ בבתי הילדים, ואף עברה הכשרה ועבדה כגננת בימי ה"שבת השחורה" ובעת הפינוי במלחמת השחרור. היא למדה גם לאחוז בנשק ולקחת חלק בשמירות. הייתה מעורבת בכל מערכות העבודה והחברה בקיבוץ.

מנחם, הבן הבכור שהיה נווט בחיל אויר ונפל עם מטוסו הותיר חלל כואב בליבה, אך היא המשיכה בחייה ובעבודתה ברוח טובה ובאופטימיות.

שנים רבות עבדה במטבח ובמשך שלוש עשרה שנים ריכזה את המטבח במחנות הקיץ של התנועה ובקייטנות. עשר שנים עבדה כסייעת שיניים, ואח"כ הצטרפה למחלקת הגימורים ב"לוג".

במשך השנים התמידה בלימודי אנגלית, תנ"ך וספרות, במכללה וב"ביתנו", לימוד והשכלה היו חשובים לה.

אהבתה לישעיהו שנפטר בפתאומיות הכה בה קשות, ונראה היה שהיא רוצה להצטרף אליו, אך בעזרת ילדיה האוהבים והמסורים היא החזיקה מעמד עוד תשע שנים אחריו.

צילה נפטרה מיד לאחר הפסח, בעבר היה זה החג בו ניצחה על תעשיית אלפי כדורי הקניידלך לארוחת ליל הסדר.

צילה זכתה באהבתם של ילדיה, נכדיה ונינייה שהשיבו לה אהבה רבה ועזרו לה לגבור על הרבה כאב וצער.

נוחי בשלום על משכבך באדמת אשדות אשר בעבר המזרחי של הירדן, אשדות שאותה בנית עם חברים נוספים, ונפשך תמצא מנוחה בסתר כנפי היושב במרומים.

עמליה דיין